

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Мария Бойчева Търговско дело №
20221100901323 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Прокуратурата на Република България, чрез Софийска градска прокуратура, против “М.Г.” ЕООД, ЕИК *****, иск с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ за прекратяване на ответното дружество. СГП твърди, че управителят на ответното дружество С.В.Ч. е починал на 01.12.2021 г. Твърди, че дружеството е без управител за период, по-дълъг от три месеца, след настъпилата смърт на управителя. Ищецът твърди, че са налице предпоставките за прекратяване на търговското дружество по съдебен ред по иск на прокурора.

В дадения срок ответникът, чрез назначения от съда особен представител адв. Г. Л., подава отговор на исковата молба, в който оспорва предявеният иск като недопустим и неоснователен. Сочи, че искът е недопустим поради липса на правен интерес, доколкото няма доказателства дали дружеството едноличен собственик на капитала на ответното дружество съществува или е прекратено. Сочи, че искът е недопустим, тъй като едноличният собственик на капитала не е конституиран като ответник в настоящото дело, а в неговата правна сфера ще рефлектират последиците от съдебното решение. Оспорва основателността на иска, тъй като има вписан управител и днес - С.В.Ч., а това, че е починал на 01.12.2021 г., не заличава вписаното обстоятелство. Сочи, че чуждестранното дружество - едноличен собственик на капитала, може вече да е започнал процедура за избор на нов управител, което щяло да стане известно след конституирането му като страна в процеса. Счита, че не е спазена процедурата по чл. 50 от ГПК, тъй като назначаването на особен представител не замества и не отменя процесуалното правило за връчване на съобщенията по делото на самото

ответно дружество.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

По делото е представена от ищеца справка от НБД “Население”, от която е видно, че С.В.Ч. е починал на 01.12.2021 г.

Представени са от ищеца уведомление от НАП до СГП, справки, учредителен акт на дружеството.

При служебно извършена справка в Търговския регистър се установява, че ответното дружество “М.Г.” ЕООД е с управител С.В.Ч., което обстоятелство не е променено до приключване на съдебното дирене и до постановяване на настоящия акт.

Останалите доказателства съдът намира за неотносими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ.

Нормата на чл. 155, т. 3 от ТЗ постановява, че по решение на окръжния съд по седалището на дружеството последното може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител. С оглед защита на значимия обществен интерес законодателят е предвидил лимитативно случаи, в които прокурорът е легитимиран да предяви иск пред граждански съд. В такива случаи искът се предявява от прокурора от името на държавата и засяга правната сфера на носителя на правото. Такъв е и искът с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ за прекратяване на търговско дружество, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител.

Несъстоятелни са доводите на ответника, че производството е недопустимо, тъй като в настоящото производство като ответник не е конституиран едноличният собственик на капитала на “М.Г.” ЕООД, а в неговата правна сфера ще рефлектират последиците от съдебното решение. В производството по чл. 155, т. 3 от ТЗ е ирелевантно кое лице е едноличен собственик на капитала, а с правно значение е единствено обстоятелството, че ответното дружество е останало без управител и че това фактическо положение продължава повече от три месеца.

Искът се предявява срещу самото дружество, тъй като същото е самостоятелно юридическо лице съгласно чл. 63, ал. 3 от ТЗ. С учредяването си и вписването в Търговския регистър то придобива самостоятелна правосубектност и имущество. Органите на дружеството с ограничена отговорност – общото събрание или респективно едноличния собственик на капитала, не се конституират като самостоятелна страна по исковете срещу ООД, включително и по иска по чл. 155, т. 3 от ТЗ.

Следва да се посочи също, че в случая особеният представител на ответното дружество е назначен на основание чл. 29, ал. 2 от ГПК, доколкото същото няма законен представител. По този начин се осигурява надлежното

участие в процеса на ответното дружество, като съдебните книжа се връчват на особения представител, с което са изпълнени процесуалните изисквания. Поради това не се споделят доводите на ответника в противния смисъл.

Поради гореизложеното съдът намира, че искът е предявен срещу надлежен ответник и е допустим.

В разглеждания случай съдът намира, че са изпълнени предпоставките на фактическия състав за прекратяване на дейността на ответното дружество по предявения от Прокуратурата иск с правно основание чл. 155, т. 3 от ТЗ. Установява се от събраните по делото доказателства, че след смъртта на С.В.Ч. – управител на ответното дружество, на 01.12.2021 г., последното няма вписан управител в продължение на повече от една година, т.е. над изискуемия от закона период от повече от три месеца.

Съдът не споделя доводите на ответника за неоснователност на предявения иск. От значение за предмета на спора са обстоятелствата, отразени в Търговския регистър. Поради това без значение остава евентуално намерение на едноличния собственик на капитала за избор на нов управител, ако такова обстоятелство не бъде вписано, съгласно чл. 140, ал. 4 от ТЗ. С правно значение по делото е и дали вписаното обстоятелство съответства на фактическото положение и след като се установява, че управителят е починал, то ответното дружество е останало без управител преди повече от една година.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният конститутивен иск е основателен и следва да бъдат уважен, като ответното дружество бъде прекратено.

По разноските:

Особеният представител на ответника е направил искане за увеличаване на размера на определеното от съда възнаграждение, предвид изменението на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ищецът СГП възразява срещу искането, тъй като изменението на Наредбата е влязло в сила след определението за определяне на възнаграждението.

С разпореждане от 03.11.2022 г., постановено по настоящото дело, е изискано от Адвокатска колегия - гр. София да определи адвокат, който да бъде назначен за особен представител на ответното дружество по делото при определено възнаграждение в размер на 300 лева, платимо от бюджета на съдебната власт. Възнаграждението на особения представител за неоценяемия иск е определено на основание чл. 29, ал. 2 вр. с чл. 47, ал. 6 от ГПК вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в действащата редакция към датата на постановеното разпореждане от 03.11.2022 г., т.е. изм. – ДВ, бр. 68 от 2020 г.). Последващото изменение на разпоредбата не следва да бъде взето предвид, тъй като наредбата не предвижда в преходни и заключителни разпоредби да се прилага в заварени случаи. Обстоятелството, че адв. Л. е назначена по-късно по делото, след отказ на първоначално определения от АК – гр. София адвокат, не променя този извод, доколкото възнаграждението на особения представител на ответника по делото вече е било определено и е касателно процесуалната фигура, а не личността на адвоката.

Предвид горното и с оглед изхода на спора, ответникът “М.Г.” ЕООД следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд разноси по делото в размер на 380 лева, от които 80 лева – държавна такса съгласно чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК и 300 лева – възнаграждение на особения представител на ответника по делото, както е определено с разпореждане от 03.11.2022 г., както и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на 5 лева съгласно чл. 11 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 155, т. 3 от ТЗ “М.Г.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Люлин”, ж.к. *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК “М.Г.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Люлин”, ж.к. *****, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Софийски градски съд разноси по делото в размер на **380 лева (триста и осемдесет лева)**, от които 80 лева – държавна такса и 300 лева – възнаграждение на особения представител на ответника по делото, и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист държавна такса в размер на **5 лева (пет лева)**.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на адв. Г. М. Л. – особен представител на ответника “М.Г.” ЕООД, за увеличаване на определеното ѝ от съда възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО в частта, с която е оставено без уважение искането за увеличаване на определеното възнаграждение на особения представител на ответника, има характер на определение и подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му, а в останалата част решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел за вписването му по партидата на дружеството и провеждане на процедура по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____